

Hoofdstuk 64

Lieve kleinkinderen,

Wie niet sterk is, moet slim zijn. En wie niet groot is, moet ervoor zorgen dat hij vooraan staat, of hij moet een list verzinnen, zodat hij toch alles kan zien.

Hoofdstuk 64 - Zachéüs - Lucas 19 : 1 - 10

In Jericho, een stad bijna 30 kilometer bij Jeruzalem vandaan, woonde een heel rijke man. Iedereen in de stad kende hem. Zijn naam was Zachéüs. Hij was een tollenaar. Ja, zelfs de hoofdtollenaar in Jericho. Hij woonde in een prachtig huis, bezat een hele rij slaven en kon alles kopen wat zijn hartje begeerde. Behalve dat ene niet: de vriendschap en het respect van de burgers van zijn stad. Hij wist maar al te goed hoe de mensen over hem dachten, hem zelfs verachtten. Nooit werd hij door de burgemeester of door een ander belangrijk persoon van de stad uitgenodigd voor een etentje. Alleen voor zaken mocht hij bij hen komen en dan was hij alleen maar welkom in het kantoor.

Vooraf de felle Zeloten haatten hem en de vrome Farizeeërs spuwden minachtend op de grond, wanneer hij hen in een smalle straat tegenkwam. Niet dat de meeste tollenaars dat heel erg vonden. Ze deden hun werk en zorgden ervoor dat ze zelf financieel niets tekort kwamen. En wat een ander over hen dacht, dat liet hen koud. In de regels van de Romeinen stond precies hoeveel belasting je van de mensen mocht innen. Maar als je een beetje handig was, zorgde je ervoor dat je zelf binnen de kortste tijd rijk was. Dat zette natuurlijk wel kwaad bloed, maar wat gaf dat? Je stond onder de hoge bescherming van de Romeinse keizer en niemand durfde je daarom kwaad te doen.

Zachéüs, de baas van alle tollenaars in Jericho, was echter niet zo onverschillig als zijn collega's. Hij had er wel last van dat de mensen hem schuwden en hem zelfs een verrader noemden. Hij was niet een man die alleen maar oog had voor geld en rijkdom. Zijn groot huis, daar was hij eerlijk aangekomen, al had hij misschien wel eens een keertje te veel belasting van iemand geëist.

Maar over geldzaken praten met de vrome burgers van de stad, dat was onmogelijk. Bij voorbaat geloofden ze hem niet. Maar God in de hemel wist dat het waar was.

God. Juist deze laatste weken had hij vaak aan God gedacht. God die alles van hem wist. Ook wat hij verkeerd had gedaan. Ja alleen bij God was vrede te vinden voor zijn onrustig hart. Tussen hem en de mensen kon het nooit weer goed komen - in dat geval zou hij zijn hele bezit op moeten geven en ook

breken met de keizer in Rome - maar tussen God en hemzelf moest het wel in het reine komen. Maar hoe kon hij met God alles weer goed maken, als niemand hem daarbij wilde helpen en de vrome Farizeeërs hem zelfs de toegang tot de tempel weigerden?

Wat zou hij graag over dit alles met iemand willen praten, met iemand die hij volledig kon vertrouwen.

Hij wist wel van iemand, die hem misschien zou kunnen helpen: de rabbi van Nazareth. Maar hoe zou hij ooit met hem in contact kunnen komen? Met hem onder vier ogen kunnen praten? Er werd gezegd dat die Jezus ook wel met tollenaars sprak, dat hij zelfs bij tollenaars in huis kwam en met hen at. Ja, daar in Galilea was dat misschien mogelijk, maar hier, zo dicht bij Jeruzalem zou dat een wereldwonder zijn. Onmogelijk.

Mocht Jezus op weg naar Jeruzalem deze keer wel door Jericho reizen, dan zou Zachéüs al heel blij zijn, wanneer hij hem zou kunnen *zien*.

Na alles wat hij over Jezus gehoord had wist hij het zeker: Jezus was een heilig man.

En toen kwam de dag dat Jezus de blinde Bartiméus de ogen opende en hij met een grote groep mensen in een optocht door de straten van Jericho liep.

Zachéüs liet alles waar hij mee bezig was liggen en direct liep hij de straat op. In de verte hoorde hij het gejubel van de mensen. Zo snel hij kon wilde hij naar Jezus.

Maar in zijn haast was hij één ding vergeten: hij was erg klein van stuk. Nooit zou hij over al die mensen heen kunnen kijken, om Jezus te zien. En hem ruimte geven om bij Jezus te komen? Dat hoefde hij, een tollenaar, niet eens aan de mensen te vragen.

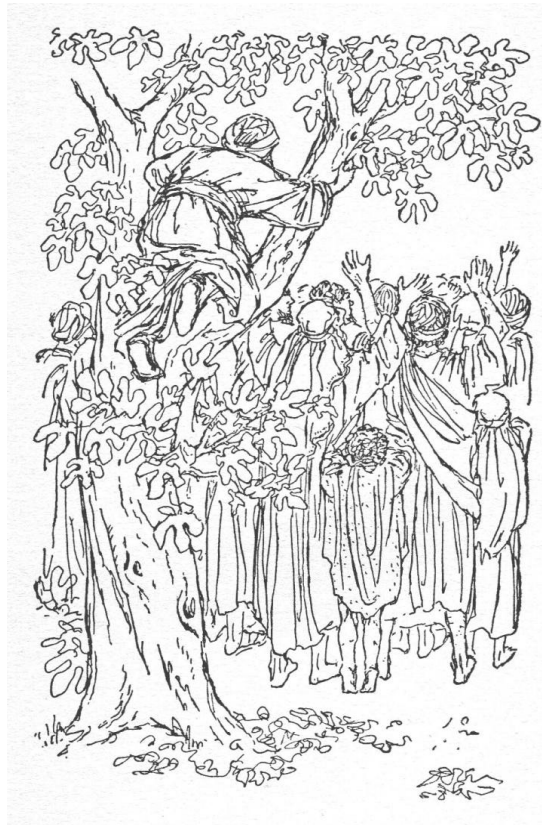
En zo liep hij helemaal achteraan door de straten de poort uit. Heel misschien zou hij buiten de stad nog een klein kansje krijgen om Jezus te zien. Maar nee, ook hier buiten de stad bleven al die mensen om Jezus heen lopen. Het had geen zin meer om achter die grote optocht aan te blijven lopen. Zachéüs, dat kleine mannetje met zijn groot verlangen om Jezus te zien zou hem niet zien, noch hem ontmoeten

Maar daar in de verte maakte de weg een grote bocht en weer verderop langs de kant van de weg stonden wilde vijgenbomen.

Dit kon natuurlijk niet. Een man van zijn leeftijd, een man in zijn positie kon toch niet als een grote schooljongen in zo'n boom klimmen?

Maar wat zou hij daar zittend in die boom Jezus goed kunnen zien. En ineens nam hij een besluit. Dwars door de velden liep hij zo snel als hij kon, op zijn kleine benen, naar die vijgenbomen. Bij de eerste boom aangekomen smeed hij zijn dure bonte mantel op de grond en klom in de boom. Gelukkig, Jezus met al

die mensen om hem heen, waren er nog niet. Zachéüs kon in die boom eerst even tot rust komen.

Prachtig zat hij hier

Prachtig zat hij hier en Jezus zou onder deze boom doorlopen. Heel misschien, als hij geluk had, zou hij ook nog een paar woorden van Jezus op kunnen vangen. De Galileeërs die voorop liepen en ook de luid zingende Bartiméüs hadden dat kleine mannetje wel gezien. Als een grote jongen krom hij heel behendig in die vijgenboom. Ze vonden het niet eens vreemd. Waarom zou je ook niet in een boom klimmen wanneer Gods Messias er aankwam?

Bartiméüs keek vandaag nergens vreemd van op.
'Heil de Zoon van David!' zong hij uit volle borst.

Jezus had Zachéüs ook de boom in zien klimmen. Jezus wist van de onrust van Zachéüs, van zijn verlangen naar innerlijke vrede. En Jezus wist wat hem vandaag te doen stond. Die kleine man daar in de vijgenboom wilde graag een glim van hem zien, een woordje van hem opvangen. Maar voor deze kleine tollenaar zou het vandaag een feestdag worden. Jezus wilde met hem praten en met hem eten in zijn eigen huis.

Ook dit zou een teken zijn voor alle Galileeërs om hem heen. Zij riepen en zongen nog steeds luid van: 'Heil de Zoon van David'. Ja, dat was hij, Jezus de

Messias. De Messias, die het land van God zou zuiveren van de Romeinen en van landverraders zoals deze tollenaar Zachéüs.

In plaats daarvan zouden ze vandaag een Messias zien die zelfs naast hoofdtollenaar Zachéüs aan tafel zat te eten. En wie dat niet wilde, wie zo'n Messias niet wilde hebben, die zou niet in het koninkrijk van de Messias komen. Want de tijd was gekomen dat iedereen *een keuze* moest maken: voor Jezus of tegen Jezus. Een andere weg was er niet....

Terwijl Jezus onder de vijgenboom bleef stilstaan, keek hij omhoog en zei: 'Zachéüs, kom vlug uit de boom, want vandaag moet ik bij jou in huis zijn.' De kleine tollenaar Zachéüs schrok hevig en pakte nog steviger de takken vast. Wist deze Jezus dan alles? Kende hij zijn naam en wist hij waar hij de laatste tijd steeds aan moest denken? Maar dan was hij meer dan een heilig man. Dan was het waar wat de Galileeërs over hem zongen. Dan was Jezus de Messiaskoning van Israël. En een koning mag men niet laten wachten. Zo vlug hij kon liet Zachéüs zich uit de boom glijden en blij liep hij naast Jezus terug naar de stad.

Terwijl hij met Jezus in zijn eigen kamer zat te praten maakten zijn slaven een feestmaaltijd klaar. Zuinig werd er niet gedaan, want dit was zijn grote dag: Zachéüs, de ambtenaar van de *keizer*, had vandaag zijn *koning* te gast. En toen ze aan tafel gingen stonden de deuren uitnodigend wijd open. Iedereen mocht binnenkomen en mee-eten. Iedereen mocht horen wat Jezus te zeggen had tegen oppertollenaar Zachéüs

Natuurlijk gingen ze lang niet allemaal naar binnen. De twaalf discipelen wel, ook al vonden ze het jammer dat Jezus voor een tollenaar zijn reis naar Jeruzalem onderbroken had. Ook een paar Galileeërs die het niet zo nauw namen met de wetten en voorschriften, gingen mee naar binnen. Ze hadden wel trek en moedig liepen zij de grote eetkamer binnen. Het was wel vreemd deze gastmaaltijd bij een tollenaar, maar deze Galileeërs wilden bij Jezus blijven en geen woord van hem missen.

De meeste mensen bleven buiten staan: de vrome burgers, de felle Zeloten en de strenge Farizeeërs. Als die rabbi dan niet wijzer was en zich liet uitnodigen door een tollenaar dan zouden zij maar de wijsten zijn. Zij lieten zich het komende Paasfeest niet bederven door het onreine huis van een tollenaar binnen te gaan. Nota bene bij zo'n dief als Zachéüs was!

En *als* Jezus wel de Messias was dan was dit ongehoord. Of zouden ze zich dan toch vergist hebben? Was deze rabbi die blinden weer kon laten zien toch de lang beloofde koning? Toch de Messias?

Al heftiger werden onderling hun discussies. Al kwader werden ze.

Deze vrome mannen die daar buiten stonden te wachten wisten niet wat ze daar in dat dure huis van oppertollenaar Zachéüs misten.

Jezus deed hier weer een wonder. Een wonder dat niet minder groot was dat het wonder van Bartiméus. Jezus nam deze tollenaar aan tot zijn kind en vergaf hem alles wat hij in zijn leven verkeerd had gedaan.

En Zachéüs? Hij geloofde in Jezus die zijn Messias werd.

Bijna aan het einde van de feestmaaltijd gekomen ging de gastheer staan. Wat was hij blij dat Jezus in zijn huis had willen komen. Dat Jezus naar hem had willen luisteren en dat hij met Jezus had mogen praten.

Nu kon hij zich niet langer stilhouden. Iedereen mocht, ja moest weten dat hij door Jezus een ander mens was geworden. Hij hoefde zijn werk niet op te geven. Dat vroeg Jezus niet van hem. Hij hoefde zich niet eens te veranderen. Maar hij wilde iets doen uit dankbaarheid voor het heil dat hij vandaag van Jezus gekregen had. Het zou geen klein offer worden. Nee, bij zo'n grote genade geeft het geen pas om een klein offer te geven.

Luid, zodat iedereen het kon horen, zei hij: 'Ik beloof dat ik de helft van mijn bezit aan de armen zal geven. En als ik geld van iemand afgepakt heb, te veel belasting van hem gevraagd heb, dan geef ik hem dat vier keer terug.'

De gasten aan tafel werden er stil van. Sommigen schaamden zich omdat ze verkeerde gedachten over Zachéüs hadden gehad. Hij moest Jezus wel erg lief hebben om dit te doen. En.... hij kon ook geen dief geweest zijn, want in dat geval zou hij wat hij gestolen had nooit viervoudig terug kunnen geven.

Wie van alle mensen hier in Jericho deed hem dit na?

De Here Jezus was erg blij met dit offer van Zachéüs. Alles was nu goed met hem. Dat was het voornaamste. Maar wat ook belangrijk was, iedereen kon zien dat Zachéüs geloofde dat hij de Messias was.

Heel ernstig sprak Jezus: 'Zachéüs, je hoort weer bij het volk van Abraham. Jij en je gezin zijn vandaag gered. Want ik, de Mensenzoon ben gekomen om mensen te redden die verkeerde dingen doen.'

Jezus had al vaker tegen Farizeeërs gezegd dat hij voor alle mensen op deze wereld gekomen was. Voor alle mensen die spijt hadden van de verkeerde dingen die ze gedaan hadden. Dat hij ze wilde vergeven en hen aannemen als zijn kinderen.

Maar als zij dit teken van Zachéüs niet begrepen dan zou het binnenkort te laat zijn.

Dat Jezus zelfs tollenaars met al hun kwade praktijken aan wilde nemen als zijn kinderen, wanneer ze spijt hadden en om vergeving vroegen, was dat niet het beste bewijs dat Jezus ook hen, de Zeloten en de Farizeeërs aan zou willen nemen als zijn kinderen en hun het eeuwige leven geven?

Maar ze kwamen niet, die felle Zeloten en die strenge Farizeeërs. Ze wilden Jezus zijn genade niet en zeker niet wanneer zij die zouden moeten delen met tollenaars en meer van dat soort minderwaardig volk.

Maar toen de Here Jezus diezelfde dag zijn reis vervolgde liepen ze toch maar mee. Ze hadden zo'n vermoeden dat er in Jeruzalem grootse dingen stonden te gebeuren.

